EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel 18.7.2005
KOM(2005)317 slutlig

2005/0131(CNS)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om en förbättring av polissamarbetet mellan Europeiska unionens medlemsstater, särskilt vid de inre gränserna, och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

1) BAKGRUNDEN TILL FÖRSLAGET

- **Skälen till förslaget och målen med detta**

Förslaget till rådsbeslut om förbättrat samarbete vid Europeiska unionens medlemsstaters inre gränser nämns i kommissionens lagstiftnings- och arbetsprogram för 2005, IRMS 2004/JLS/036, eftersom det nämndes redan i lagstiftnings- och arbetsprogram för 2004.

I Haagprogrammet av den 4 november 2004 uppmanar Europeiska rådet kommissionen att lägga fram förslag för att vidareutveckla Schengenregelverket avseende gränsöverskridande operativt polissamarbete, och i sitt uttalande av den 29 mars 2004 om bekämpande av terrorism gav det ministerrådet i uppdrag att bl.a. undersöka åtgärder avseende förföljande över gränserna och efterlyste en vidareutveckling av lagstiftningen.

- **Allmän bakgrund**

Genom Amsterdamfördraget blev arbetet med att stegvis inrätta ett område för frihet, säkerhet och rättvisa till ett nytt mål för unionen.

Den fria rörligheten för personer inom området kräver åtgärder för att motverka säkerhetsbrister till följd av att gränskontrollerna tagits bort och att brottslingar därmed kan röra sig fritt på samma sätt som laglydiga medborgare. Att samarbetshinder leder till att brottslingar inte straffas är något som måste åtgärdas.

Det är främst i gränsregionerna som man i det dagliga polisiära arbetet märker om det uppstår kryphål mellan olika samexisterande rättskipningsområden. Behovet av målinriktade samarbetsmekanismer är därför som störst just i dessa regioner, där säkerhetsproblemen också är avsevärt större än i övriga unionen. Även om de demografiska, geografiska och ekonomiska villkoren skiljer sig mellan regionerna, har alla liknande samarbetsbehov som gör att man kan utarbeta en gemensam ram för att avlägsna hindren för samarbete, samordning av verksamheten och informationsutbyte. Om denna gemensamma ram fallerar, kommer de olika tillvägagångssätten och reglerna för att avslöja, utreda och beivra brott som begås över gränserna att försvåra upprätthållandet av lag och ordning, vilket i sin tur leder till sämre säkerhet.

För att kunna bemästra dessa utmaningar i avsaknad av ett allmänt regelverk, har medlemsstaterna sinsemellan slutit bilaterala avtal. Schengenkonventionen innehåller endast allmänna regler och överlåter detaljarbetet på medlemsstaterna. Den situation vi nu befinner oss i, de erfarenheter vi vunnit och de krav som ställs på EU-nivå kräver lagstiftning om grundläggande gemensamma principer för att förbättra befintliga mekanismer och skapa strukturer som främjar utveckling på området.

En del av de strukturer som vuxit fram har visat sig vara mycket effektiva. Exempel på sådana är de permanenta samarbetscentra som samlar lokala myndigheter med ansvar för brottsbekämpning från båda sidorna av en gräns under ett och samma tak.

- **Befintliga bestämmelser på det område som berörs av förslaget**

I slutsatserna från Europeiska rådets möte i Tammerfors 1999 föreskrivs i detalj de normativa och, i mindre utsträckning, operativa fundamenten för området för frihet, säkerhet och rättvisa som infördes genom EU-fördraget, dvs. Amsterdamfördraget från 1997.

Enligt handlingsplanen från Wien 1998,[1] som är giltig enligt Amsterdamfördraget, krävs en utökning av samarbetet över gränserna, exempelvis genom inrättande av permanenta samarbetsstrukturer i form av gemensamma polisstationer och polis- och tullsamarbetscentra vid unionens inre gränser.

I Schengenkonventionen från 1999, som införlivades inom EU:s ramar genom Amsterdamfördraget, föreskrivs ett avlägsnande av gränskontroller samtidigt som kontrollåtgärderna stärks vid de yttre gränserna. För att möta säkerhetsbrister till följd av att gränskontrollerna tagits bort, har nya mekanismer införts för att möjliggöra och främja polisiärt samarbete.

I Haagprogrammet från den 5 november 2004 uppmanar Europeiska rådet kommissionen att lägga fram förslag för att vidareutveckla Schengenregelverket i fråga om gränsöverskridande operativt polissamarbete.

- **Förenlighet med unionens övriga politik och mål**

Detta beslut är förenligt med de politiska besluten om inrättadet av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.

2) SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH BEDÖMNING AV EFFEKTERNA

- **Samråd med berörda parter**

Inga särskilda samråd krävdes. De resultat som sådana samråd hade kunnat leda till är redan realiteter inom tidigare och pågående verksamhet på EU-nivå (forskning, arbetsgrupper inom rådet och andra EU-fora som arbetar med polisiärt samarbete). Där behandlas redan frågorna i detta beslut som strukturella behov inom ramen för det gränsöverskridande samarbetet. De viktigaste källor som använts i detta sammanhang är 1) meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet – Förbättrat polis- och tullsamarbete i EU (KOM(2004)376 slutlig) av den 18 maj 2004. Vid utarbetandet av detta meddelande samrådde kommissionen med medlemsstaternas myndigheter med ansvar för brottsbekämpning och det grundades dessutom på a) omfattande undersökningar och b) resultaten från utvärderingen av Schengensamarbetet åren 2000–2004; 2) katalogen över rekommendationer för en korrekt tillämpning av Schengenregelverket och bästa metoder (dok 9788/01/03 SCH-EVAL 40 COMIX 328 rev 1 av den 16 juni 2003), som innehåller konkreta rekommendationer från myndigheterna med ansvar för brottsbekämpning om förbättringar på det område som omfattas av detta förslag; 3) resultatet av diskussionerna inom arbetsgruppen för europeiska polischefer om att stärka samarbetet utbed de gemensamma gränserna; och 4) resultaten från seminariet ”Policing without frontiers” som hölls i Nederländerna i mars 2004.

[1] EGT C 19, 23.1.1999, s. 1.

- **Insamling och användande av sakkunskap**

Ej tillämpligt.

- **Bedömning av effekterna**

Vad gäller effekten på de grundläggande rättigheterna, bör det understrykas att det direkta syftet med detta beslut är att bidra till genomförandet av artiklarna 2 och 3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, där det fastslås att ”var och en har rätt till frihet och säkerhet”. Detta sker genom främjande av brottsbekämpande samarbete över gränserna samtidigt som respekt garanteras för medlemsstaternas olika traditioner och system på rättsområdet liksom också för andra grundläggande rättigheter och principer som erkänns i stadgan. Dessutom skyddas behandlingen av personuppgifter i enlighet med artikel 8 i stadgan.

3) RÄTTSLIGA INSLAG I FÖRSLAGET

- **Kort beskrivning av den föreslagna åtgärden**

I beslutet beskrivs en öppen, gemensam ram inom vilken polisiärt samarbete över gränserna, särskilt utmed de gemensamma gränserna, sker och kan vidareutvecklas. Således innehåller också beslutet allmänna regler för att främja strategiskt och operativt samarbete mellan myndigheter med ansvar för brottsbekämpning, vilket innebär att arbetet inriktas mot att förverkliga mandatet i artikel 29 i EU-fördraget, dvs. att ge medborgarna en hög säkerhetsnivå. Detta mål uppnås närmare bestämt genom a) förstärkning och förbättring av informationsutbytet rörande alla frågor som avser samarbete mellan myndigheter med ansvar för brottsbekämpning; b) gemensamma åtgärder för permanent samordning av strategisk och operativ verksamhet; c) gemensamma åtgärder för att arbeta operativt; d) utökning av nuvarande kapacitet att samarbeta över gränserna; och e) inrättande av översyns- och samarbetsstrukturer för att ytterligare påskynda utvecklingen. Detta beslut påverkar inte avskaffandet av personkontrollen vid de inre gränserna i den mening som avses i artikel 2 i Schengenkonventionen.

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden är artiklarna 30.1 a, b och c samt 32 och 34.2 c i EU-fördraget. Enligt artikel 5.1 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar skall förslag och initiativ som grundar sig på Schengenregelverket omfattas av de relevanta bestämmelserna i fördragen.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Subsidiaritetsprincipen är tillämplig i den mån som förslaget inte omfattas av Europeiska unionens exklusiva behörighet.

Av nedanstående skäl kan medlemsstaterna inte uppfylla förslagets mål:

Syftet med förslaget är att skapa en ram som ger insyn i de gemensamma principer för samarbete inom brottsbekämpningen som är tillämpliga inom unionen. Därigenom kommer brottsbekämpning att främjas lika mycket överallt samtidigt som man förhindrar säkerhetsrisker för medborgarna på grund av olikheter i systemen. Detta mål kan naturligtvis inte uppfyllas av medlemsstaterna själva. Inte heller kan den ändring av Schengenkonventionen som följer av detta beslut förverkligas av medlemsstater som agerar på egen hand.

Eftersom gränserna numera är öppna och myndigheterna med ansvar för brottsbekämpning är hänvisade till varandra, kan den enskilda medlemsstaten inte klara av sin säkerhet på egen

hand. Härav följer ett gemensamt ansvar för unionens säkerhet i allmänhet och för den ömsesidiga säkerheten mellan medlemsstaterna i synnerhet, vilket manifesteras i ett område för frihet, säkerhet och rättvisa som kräver lagstiftningsinstrument av samma typ som föreliggande beslut. I förslaget presenteras en enhetlig ram med möjlighet till insyn i de olika former och metoder för samarbete som utarbetats sedan Schengenkonventionen trädde i kraft. I brist på en sådan ram skulle all brottsbekämpningspraxis utvecklas ojämnt i olika delar av unionen, vilket i sin tur skulle medföra en säkerhetsrisk för medborgarna.

Av nedanstående skäl kommer åtgärder på unionsnivå att vara effektivare när det gäller att uppfylla förslagets mål.

I förslaget fastställs ”allmänna regler avsedda att främja det strategiska och operativa samarbetet” mellan medlemsstaternas myndigheter med ansvar för brottsbekämpning och ökas ”säkerhetsnivån för medborgarna i Europeiska unionen”. Genom beslutet inrättas en öppen ram för främjande av vidareutveckling på området som skall innehålla gemensamma principer för samarbetet över gränserna samt metoder som utvecklats inom Schengenområdet de senaste tio åren och inom området för frihet, säkerhet och rättvisa de senaste fem åren. Området för frihet, säkerhet och rättvisa i artikel 61 i EG-fördraget och artikel 29 i EU-fördraget kräver en gemensam politik för bl.a. säkerhetssamarbete över gränserna, eftersom de nationella brottsbekämpande åtgärderna är beroende av varandra. Syftet med förslaget är att uppnå jämvikt mellan försök att konsolidera metoderna, insatser för att underlätta samarbete och en gemensam utveckling av operativa metoder. Därvid respekteras medlemsstaterna suveräna befogenheter, exempelvis genom att dessa får välja medel och brottsbekämpningsstrategier samtidigt som det erbjuds gemensamma metoder för samarbete om det anses nödvändigt.

Den kvalitativa utvärderingen av samarbetet kring brottsbekämpning över gränserna är en grundsten i arbetet med att utvärdera Schengenprocessen. I detta sammanhang råder enighet om att det krävs efterlevnad av gemensamt antagna principer för att uppnå en motsvarande hög säkerhetsnivå inom området för frihet, säkerhet och rättvisa samt för att undvika nya brottsmönster och negativa sidoeffekter för den nationella säkerheten. Samtidigt är alla medlemsstater överens om att efterlevnaden av de gemensamma principerna måste ge medlemsstaterna såpass mycket utrymme att de självständigt kan avgöra i vilken utsträckning de vill delta i samarbetet över gränserna och hur mycket de vill lämna öppet åt den operativa utvecklingen. För att uppnå denna jämvikt men också för att möjliggöra en såväl kvalitativ som kvantitativ förbättring av samarbetet, samlas erfarenheter från de senaste tio åren i föreliggande beslut. Genom detta beslut matas gjorda landvinningar in i de gemensamma samarbetsstrukturerna, vilket bidrar till att beprövade metoder kan bära frukt och att en fortlöpande utveckling sker. De projektbaserade program som stöds av kommissionen (Agis), eller de sakkunnigbedömningar som organiserats med stöd från rådet, visar att sådana gemensamma principer och metoder är nödvändiga.

Genom förslaget ges insyn i de senaste tio årens utveckling. Dessutom erbjuds en infrastruktur för förbättrat samarbete, samordning och informationsutbyte samtidigt som medlemsstaterna har rätt att självständigt avgöra i vilken utsträckning de vill delta i samarbetet över gränserna anpassat efter hur mycket de vill lämna öppet åt den operativa utvecklingen. Genom förslaget garanteras dock att om medlemsstaterna beslutar att delta i samarbetet, sker detta enligt gemensamma normer. För att kunna justera förfarandena och möjliggöra en utveckling med möjlighet till insyn omfattar förslaget också gemensamma kontroll- och granskningsmekanismer. Ändringen av artiklarna 40 och 41 i Schengenkonventionen måste ske på EU-nivå.

Förslaget till är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Av nedanstående skäl är förslaget förenligt med proportionalitetsprincipen.

Förslaget innehåller gemensamma principer och strukturer för samarbete som innebär att medlemsstaterna själva får besluta om de operativa aspekterna. Förslaget inkräktar varken på det nationella ansvaret att garantera medborgarnas säkerhet eller staternas behörighet att organisera brottsbekämpning på ett sätt som anses förenligt med nationell praxis. Samtidigt innebär förslaget att man undgår en situation där tillämpningen av proportionalitetsprincipen leder till olikheter som inverkar negativt på samhällets säkerhetsbehov eller på hur området för frihet, säkerhet och rättvisa fungerar. Därför räcker det att fastställa gemensamma miniminormer för en tillräcklig brottsbekämpningskapacitet i gränsregionerna för att bemöta brottsligheten på ett motsvarande sätt.

Inom ramen för detta beslut kommer en föreskrivande kommitté att inrättas, vilket leder till extra kostnader på 202 500 euro. Ekonomiska aktörer eller medborgare berörs inte av detta beslut, trots att de drar nytta av det samarbete som sker tack vare detta instrument.

- **Val av rättsinstrument**

Det instrument som valts är ett beslut som grundar sig på artikel 34.2 c i Fördraget om upprättandet av Europeiska unionen. Av nedanstående skäl skulle andra rättsakter inte vara tillämpliga.

Att avstå från lagstiftning skulle inte motsvara ambitionerna i Haagprogrammet. Dessutom skulle andra instrument inte kunna fånga upp de gemensamma operativa element som ligger till grund för de olika bi- och multilaterala samarbetsinstrumenten. Lagstiftning med striktare eller mer detaljerade regler skulle inte beakta de skillnader som finns vid gränserna i form av demografiska, geografiska och organisatoriska skillnader.

Alternativ till detta (stöd till multilaterala brottsbekämpningsprojekt, handböcker, kataloger över bästa metoder och sakkunnigbedömningar) finns redan, men det har visat sig att de inte räcker för att tillhandahålla en ram för gemensamma samarbetsprinciper. Den förbättring av samarbetet över gränserna som är målet med förslaget efterfrågades i Haagprogrammet.

4) BUDGETEFFEKTER

Ett belopp som totalt beräknas till 202 500 euro kommer att belasta EU:s budget för personal- och förvaltningsutgifter, eftersom möten kommer att hållas i den föreskrivande kommitté som inrättas genom detta beslut som också fastställer kommitténs uppgifter. I början av sitt arbete till dess att förslagen i detta beslut omsatts i praktiken måste kommittén sammanträda oftare och den kommer att behöva mer förvaltningsstöd för att utveckla gemensamma metoder och lösningar, exempelvis i samband med utarbetandet av modellavtal, inrättandet av gemensamma strukturer och utvärderingsaspekter. Den föreskrivande kommittén kommer att sammanträda regelbundet, uppskattningsvis två gånger årligen, för att diskutera vilken planering som måste göras och vilka åtgärder som måste vidtas för att genomföra artikel 3 i rådets beslut om stärkt polis- och tullsamarbete. Kommissionen kommer att organisera och vara värd för dessa möten.

5) YTTERLIGARE UPPLYSNINGAR

- **Hävande av befintlig lagstiftning**

Om detta förslag antas, kommer befintlig lagstiftning att hävas.

- **Detaljerad genomgång av förslaget**

I artikel 1 beskrivs mål och syfte, dvs. att höja säkerheten för medborgarna genom att främja operativt och strategiskt samarbete mellan polis- och tulltjänster, i synnerhet vid Schengenområdets inre gränser. Där föreslås också allmänna åtgärdsstrukturer för att förbättra samarbetet.

I artikel 2 definieras nyckelterminologin.

Artikel 3 bygger på artikel 39 i Schengenkonventionen och den verkställande kommitténs beslut av den 16 december 1998 och av den 28 april 1999 med en icke uttömmande förteckning över områden där informationsutbytet bör förbättras.

I artikel 4 (samordning) anges de specifika brottsbekämpande åtgärder i gränsregionerna som bör bli föremål för samordning och villkoren för att förenkla samordningsfunktionen. Där behandlas också användningen av icke-kompatibel utrustning, vilket är något som definierats som ett allvarligt hinder för samarbetet över gränserna.

I artikel 5 förtecknas metoder för operativt samarbete, såsom att utse uppgifter för sambandsofficerare eller tjänstemän från andra medlemsstater. De beskrivna åtgärderna kommer att bidra till att tillgängliga medel används effektivt.

Artikel 6 omfattar en skyldighet att upprätta permanenta samarbetsstrukturer i gränsregionerna.

Artikel 7 innehåller bestämmelser om dataskydd genom att tillämpa reglerna i avtal VI i Schengenkonventionen.

I artikel 8 föreslås regelbundna utvärderingar av sakkunniga och uppmanas kommissionen att lämna in utvärderingsrapporter till rådet.

I artikel 9 definieras relationen mellan förslag till bilaterala avtal och fördrag.

Enligt artikel 10 inrättas en föreskrivande kommitté sammansatt av företrädare för medlemsstaterna och ledd av kommissionen.

Genom artikel 11 ändras artikel 40.1, 40.2 och 40.7 (övervakning), breddas den övergripande inriktningen och avlägsnas begränsningen till landgränser i enlighet med artikel 41 (förföljande) i Schengenkonventionen.

I artikel 12 anges vilka delar av Schengenregelverket som måste upphävas till följd av förslaget.

I artikel 13 anges vilka perioder som förslaget skall tillämpas.

2005/0131(CNS)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om en förbättring av polissamarbetet mellan Europeiska unionens medlemsstater, särskilt vid de inre gränserna, och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 30.1 a, 30.1 b och 30.1 c samt artiklarna 32 och 34.2 c i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[2],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[3], och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 29 i Fördraget om Europeiska unionen skall unionens mål vara att ge medborgarna en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa genom att bland medlemsstaterna utforma gemensamma insatser på områdena polissamarbete och straffrättsligt samarbete.

(2) I handlingsplanen från Wien av den 11 december 1998[4] främjas ett nära samarbete från rättsliga, polisiära, tullens och andra berörda myndigheters sida när det gäller att förhindra och bekämpa brottslig verksamhet, organiserad eller av annat slag och det uppmanas till att det fastställs villkor och begränsningar under vilka en medlemsstats behöriga polis- och tullmyndigheter får verka på en annan medlemsstats territorium, i samverkan och enligt överenskommelse med den senare.

(3) I slutsatserna från Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 framhålls det att samarbetet när det gäller brottsbekämpning måste stärkas genom att största möjliga nytta dras av samarbetet mellan medlemsstaternas myndigheter vid utredningar av gränsöverskridande brottslighet i varje medlemsstat och det efterlyses gemensamma utredningsgrupper i enlighet med rådets rambeslut 2002/465/RIF[5].

(4) Genom konventionen från 1990 om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna[6] (nedan kallad ”Schengenkonventionen”), som har införlivats inom Europeiska unionens ramar i enlighet med ett protokoll till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, infördes nya former av samarbete mellan polismyndigheterna i medlemsstaterna som en av flera åtgärder för att kompensera avskaffandet av kontroller vid de gemensamma gränserna mellan de medlemsstater

---

2 EUT C […], […], s. […].
3 EUT C […], […], s. […].
4 EGT C 19, 23.1.1999, punkterna 42 och 44 b.
5 EGT L 162, 20.6.2002, s. 1.
6 EGT L 239, 22.9.2000, s. 19.

som deltar i Schengensamarbetet. 1990 års Schengenkonvention trädde i kraft den 26 mars 1995 och sedan dess har samarbetet mellan medlemsstaternas polis- och tullmyndigheter ökat betydligt.

(5) Medlemsstaterna har ingått en lång rad bilaterala avtal och arrangemang för att tillgodose särskilda samarbetsbehov i gränsregionerna. Eftersom det inte finns någon gemensam EU-strategi, kan det fortfarande finnas skillnader när det gäller säkerheten längs de gemensamma gränserna, vilket också framgår av de rekommendationer som ministrarna lämnade på grundval av rapporterna från Ständiga kommittén för genomförandet av Schengenkonventionen.

(6) I sitt meddelande till Europaparlamentet och rådet om förbättrat polis- och tullsamarbete i EU,[7] betonar kommissionen behovet av att avsevärt öka antalet instrument, operativa åtgärder och insatser som medlemsstaterna utför vid sina inre gränser för att omvandla unionen till ett verkligt område för frihet, säkerhet och rättvisa.

(7) I Haagprogrammet av den 4-5 november 2005 uppmanar Europeiska rådet kommissionen att lägga fram förslag för att vidareutveckla Schengenregelverket i fråga om gränsöverskridande operativt polissamarbete. I programmet fastställs det att ett optimalt skydd av området med frihet, säkerhet och rättvisa kräver övergripande och samordnade åtgärder både på EU-nivå och nationell nivå mellan olika behöriga brottsbekämpande myndigheter, särskilt polis, tull och gränsbevakning.

(8) Det är därför nödvändigt att på multilateral väg förbättra polissamarbetet vid Europeiska unionens inre gränser i syfte att åstadkomma ett bättre informationsutbyte, en bättre samordning och ett bättre operativt samarbete. Detta beslut bör inriktas på att standardisera, förenkla och påskynda förfarandena, betona de operativa aspekterna på grundval av gemensamma strategiska överväganden och på att öka effektiviteten vid fördelningen av personal och materiella resurser.

(9) Det har enhälligt fastställts att ett omfattande informationsutbyte är en grundläggande förutsättning för att man skall kunna se till att samarbetet inom brottsbekämpningen fungerar effektivt. För att åstadkomma en sammanhållen tillämpning av artikel 39 i Schengenkonventionen är det nödvändigt att avgöra vilken typ av information som kan utbytas direkt mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheterna för att förhindra och avslöja brott, utan att behöva gå till domstol med begäran.

(10) Ett effektivt samarbete kan endast uppnås genom att det sker en övergripande samordning. Medlemsstaterna bör därför samordna polis- och tullverksamheten i gränsregionerna, bland annat i form av en gemensam planering av den operativa verksamheten och resursfördelningen, ett permanent ömsesidigt system för samråd och information samt, vid behov, gemensam fortbildning och gemensamma övningar för att hantera särskilda situationer (t.ex. tagande av gisslan och demonstrationer).

(11) Det bör införas olika former av operativt samarbete med sikte på att göra resurserna mer tillgängliga och användningen av dem mera effektiv samt att effektivisera åtgärder i det dagliga arbetet och i särskilda situationer.

(12) Permanenta strukturer för informationsutbyte bör upprättas i syfte att främja samarbete och samordning, samt att övervaka de processer som ligger till grund för detta.

---

[7] KOM(2004)376 slutlig av den 18 maj 2004.

(13) Det föreskrivna förfarandet i artikel 10 i detta beslut bör följas när det gäller de åtgärder av generell räckvidd som är utformade för att tillämpas på bestämmelserna i artikel 3 i denna rättsakt, exempelvis i fråga om tekniska standardlösningar och standardformat för överföring av information.

(14) Bestämmelserna i Schengenkonventionen rörande övervakning och förföljande över gränserna bör ändras och deras tillämpningsområde utvidgas med sikte på att göra brottsutredningar och brottsbekämpningsinsatser effektivare och med större utsikter till framgång genom att tillåta övervakning och förföljande över gränserna i samband med utredningar av brott som kan leda till överlämnande eller utlämning. Dessutom bör förföljande över gränserna inte endast gälla landgränser.

(15) Målen med den föreslagna åtgärden, närmare bestämt att förbättra det operativa samarbetet mellan polis- och tullmyndigheter, särskilt vid de inre gränserna, kan inte på ett tillfredsställande sätt uppnås av medlemsstaterna, eftersom säkerhetsfrågor är gränsöverskridande. Med respekt för medlemsstaternas oberoende kan de på ett bättre sätt lösas på EU-nivå, varför rådet bör vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen som föreskrivs i artikel 5 i EG-fördraget och åberopas i artikel 2 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen som föreskrivs i artikel 5 i EG-fördraget, går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(16) Storbritannien deltar i detta beslut, dock ej artikel 11.2 däri, i enlighet med artikel 5 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionen, som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och artikel 8.2 i rådets beslut 2002/365/EG av den 29.5.2000 om Storbritannien och Nordirlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket.

(17) Irland deltar i detta beslut, dock ej artikel 11.1 och 11.2 däri, i enlighet med artikel 5 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionen, som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och artikel 6.2 i rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket.

(18) Detta beslut påverkar inte tillämpningsföreskrifterna för Förenade kungarikets och Irlands begränsade deltagande i Schengenregelverket enligt rådets beslut 2000/365/EG respektive 2002/192/EG.

(19) Vad gäller Island och Norge innebär detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket vilka omfattas av det område som avses i artikel 1.H i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet[8].

(20) Vad gäller Schweiz innebär beslutet en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket i den mening som avses i det avtal som undertecknats av Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och

[8] EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

utvecklingen av Schengenregelverket som faller inom det område som avses i artikel 1.H i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för tillämpningen av detta avtal jämfört med artikel 4.1 i rådets beslut 2004/849/EG[9] om undertecknande på Europeiska unionens vägnar och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser av avtalet.

(21) Detta beslut utgör en rättsakt som bygger på Schengenregelverket eller på annat sätt är kopplad till det i den mening som avses i artikel 3.1 i 2003 års anslutningsakt. Detta gäller dock inte artikel 11 i detta beslut som omfattas av artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt.

(22) Detta beslut respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns såsom allmänna gemenskapsrättsliga principer, bland annat i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1
Mål och syfte

1. I detta beslut fastställs allmänna regler avsedda att främja det strategiska och operativa samarbetet mellan polis- och tullmyndigheterna, särskilt vid de inre gränserna, och att öka säkerhetsnivån för medborgarna i Europeiska unionen med hjälp av följande:

   a) Ett förstärkt och förbättrat informationsutbyte i alla frågor som rör de myndigheter som omnämns i detta beslut.

   b) Gemensamma insatser på permanent basis när det gäller samordning av strategisk och operativ verksamhet.

   c) Gemensamma insatser vid genomförandet av operativ verksamhet.

2. De medlemsstater som har gemensam gräns skall i synnerhet öka samarbetet i gränsområdena i avsikt att:

   a) förebygga, upptäcka och utreda alla typer av brott som har sitt ursprung i gränsregioner eller har en särskild inverkan på säkerhetsnivån i dessa regioner,

   b) förebygga hot mot den allmänna ordningen och den inre säkerheten och åtgärda störningar av den allmänna ordningen,

   c) främja säkerheten för den gränsöverskridande trafiken på landsväg, vattenvägar, järnvägar och i luften, när ansvaret för denna åligger myndigheter som omfattas av detta beslut,

   d) bistå varandra för att förebygga och bekämpa brott som orsakar eller troligen kommer att orsaka nödsituationer, katastrofer eller allvarliga olyckor,

   e) utveckla och upprätthålla en hög kunskapsnivå inom de myndigheter som omfattas av detta beslut och förvaltningen i dessa stater, samt

   f) öka kompetensen hos personalen vid de myndigheter som omfattas av detta beslut, bland annat genom språkutbildning, i avsikt att bygga upp sakkunskap som krävs för samarbete i en viss gränsregion och som inte i tillräcklig

[9] EUT L 368, 15.12.2004, s. 26.

utsträckning tillhandahålls inom ramen för Europeiska polisakademins (Cepol) läroplaner.

3. Detta beslut påverkar inte avskaffandet av kontroller vid de inre gränserna enligt artikel 18 i *Europaparlamentets och rådets förordning om upprättandet av en gemenskapskodex om gränspassage för personer*.[10]

Artikel 2
Definitioner

I detta beslut används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *inre gränser*: den betydelse som anges i artikel 1 i Schengenkonventionen.[11]

b) *gränsregioner*: områden som medlemsstaterna definierar som sådana, men som under alla omständigheter omfattar en medlemsstats hela territorium inom ett avstånd av högst 50 kilometer från gränsen.

c) *myndigheter som omfattas av detta beslut*: polisen, tullen och andra myndigheter som är verksamma inom ramen för avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen, dock med undantag för domstolar.

Artikel 3
Informationsutbyte

1. I avsikt att tillämpa artikel 39 i Schengenkonventionen skall bistånd ges och skall informationsutbyte ske på begäran av polismyndigheterna i medlemsstaterna, särskilt på följande områden:

   (a) Identifiering av fordonsinnehavare och förare, inbegripet fartyg och luftfartyg.

   (b) Framställningar om körkort, inbegripet sådana som avser fartyg och luftfartyg.

   (c) Spårande av aktuell adress och bostadsort.

   (d) Identifiering av innehavare av telefon-, fax- och Internetabonnemang.

   (e) Polisens inhämtande av information på frivillig basis hos de berörda personerna.

   (f) Identitetskontroll.

   (g) Överföring av brottsinformation från informationssystem eller handlingar kontrollerade av de myndigheter som omfattas av detta beslut, under förutsättning att bestämmelserna om uppgiftsskydd medger det.

   (h) Utarbetande av planer för och samordning av sökmetoder samt initiativ till akuta eftersökningsinsatser.

   (i) Information om föremåls ursprung, särskilt när det gäller vapen och fordon, t.ex. genom kartläggning av försäljningskanalerna.

---

10 EUT L, ….

11 [Märk! Detta kan behöva ändras i samband med antagandet av förordningen i kommissionens meddelande KOM(2004)319 slutlig om en gemenskapskodex om gränspassage för personer]

(j) Sammanställning av bevismaterial, t.ex. konstaterande på plats av skador på fordon efter en smitningsolycka och spår av radering i dokument.

(k) Granskning av nationella officiella handlingar.

(l) Operativa insatser i form av övervakning och förföljande över gränser, kontroll av leveranser och hemliga insatser.

(m) okala kriminella grupper eller personer och deras tillvägagångssätt.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 kan också överföras på grundval på initiativ av den myndighet som tillhandahåller uppgifterna till varje berörd myndighet som omfattas av detta beslut.

3. Alla ytterligare detaljerade bestämmelser som behövs för genomförandet av denna artikel och som rör definitionen av information som kan göras tillgänglig, villkoren för att få tillgång till informationen och kanalerna för informationsutbyte skall antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 10.

Artikel 4
Strukturell samordning

1. Utan att det påverkar de brottsbekämpande myndigheternas behörighetsområden skall medlemsstaterna samordna de åtgärder i gränsregionerna som vidtas av de myndigheter som omfattas av detta beslut.

Denna samordning skall särskilt omfatta följande:

(a) Förberedelse, harmonisering och genomförande av den operativa planeringen och den operativa verksamheten, t.ex. övervakningsinsatser, spaning och brottsförebyggande åtgärder, däribland hantering av offentliga demonstrationer och resursfördelningen i samband med detta.

(b) Undersökning av om utrustningen är både kompatibel och driftskompatibel, särskilt när det gäller kommunikations- och övervakningsteknik.

(c) Utformning och genomförande av gemensamma utbildningsinsatser, däribland gemensamma övningar i särskilda situationer. Åtgärderna på detta område kan bestå av arbetsplatsbesök, utbytesprogram, gemensamma utbildningsprojekt, bland annat språkutbildning, och utformning av gemensamma utbildningsprogram med avseende på samarbetet i specifika gränsregioner.

2. I syfte att underlätta samordningen av den verksamhet som i gränsregionerna utförs av de myndigheter som omfattas av detta beslut skall medlemsstaterna särskilt

(a) i god tid hålla dessa myndigheter och de permanenta samordningsstrukturer som avses i artikel 6.1 underrättade om arbetsprogram, planerade insatser och åtgärder, däribland övervakning, hemliga utredningar och kontroll av leveranser och nära förestående insatser som kan få effekter för myndigheterna på andra sidan gränsen,

(b) utarbeta gemensamma riskbedömningar och lägesrapporter,

(c) hålla myndigheterna på andra sidan gränsen informerade om den administrativa och organisatoriska utveckling som kan få effekter på hur dessa myndigheter utför sitt arbete,

(d) göra all relevant information tillgänglig för de permanenta samarbetsstrukturerna enligt artikel 6.1 i detta beslut,

(e) dela med sig av all relevant operativ information till dessa myndigheter och med de permanenta samarbetsstrukturer som avses i artikel 6.1, särskilt genom att uppdatera den handbok om gränsöverskridande polissamarbete som verkställande kommittén antog genom ett beslut av den 16 december 1998.[12]

Artikel 5
Operativt samarbete

Det operativa samarbetet skall särskilt bestå av följande:

(a) Genomförande av både gemensamma patrulleringar och övervakningsinsatser i gränsregionerna för att uppnå målet och syftet i artikel 1, vilket underförstått innebär att dessa patrulleringar sker i enlighet med artikel 19 a i Europaparlamentets och rådets förordning om en gemenskapskodex om gränspassage för personer.[13]

(b) Stöd i samband med inrättandet av gemensamma utredningsgrupper i gränsregionerna i enlighet med rådets rambeslut 2002/465/RIF[14].

(c) Möjligheter för sambandsmän eller tjänstemän från medlemsstaterna att utföra polisiära arbetsuppgifter, förutsatt att dessa inte innefattar tvångsåtgärder.

Artikel 6
Informationsutbyte och samordningsstrukturer

1. Medlemsstaterna skall inom varje gränsregion vid de inre gränserna inrätta permanenta samarbetsstrukturer mellan de myndigheter som omfattas av detta beslut.

4. De samarbetsstrukturer som avses i punkt 1 skall stödja och övervaka genomförandet av artiklarna 3, 4 och 5.

5. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen och rådet om vilka arbetsuppgifter och behörigheter som tilldelats de permanenta samarbetsstrukturer som inrättats i enlighet med denna artikel. Kommissionen skall regelbundet sammanställa dessa uppgifter i en rapport. Den handbok som avses i artikel 4.2 e skall om nödvändigt uppdateras i enlighet med avsett förfarande.

Artikel 7
Skydd av personuppgifter

Allt informationsutbyte enligt detta beslut skall ske på villkor att de relevanta bestämmelser rörande dataskydd och datasäkerhet som fastställs i avdelning VI i Schengenkonventionen är uppfyllda.

---

12 EGT L 239, 22.9.2000, s. 408.
13 EUT, L…
14 EGT L 162, 20.6.2002, s. 1.

Artikel 8
Utvärdering av genomförandet

1. Medlemsstaterna skall med jämna mellanrum göra bilaterala utvärderingar i gränsregionerna för att avgöra huruvida det behövs justeringar och i vilken utsträckning samarbetet kan förbättras inom ramen för detta beslut. De skall underrätta rådet och kommissionen om resultaten av dessa utvärderingar.

6. På grundval av de utvärderingar som avses i punkt 1 skall kommissionen senast tre år efter det att detta beslut har trätt i kraft lägga fram en rapport för rådet om hur detta beslut fungerar. Rådet skall bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna har följt detta beslut och därefter vidta lämpliga åtgärder.

Artikel 9
Bilaterala avtal mellan de myndigheter som omfattas av detta beslut

Detta beslut utesluter inte mera detaljerade gällande eller framtida avtal som är förenliga med detta beslut mellan medlemsstater som har gemensam gräns om samarbete mellan de myndigheter som omfattas av detta beslut.

Medlemsstaterna skall underrätta rådet och kommissionen om sådana avtal.

Artikel 10
Kommitté

1. När det hänvisas till denna artikel skall kommissionen biträdas av en kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha kommissionens företrädare som ordförande.

2. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning på grundval av en standardiserad arbetsordning för kommittéer som omfattas av kommittéförfarandet.

3. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett utkast till de åtgärder som skall vidtas. Kommittén skall yttra sig över utkastet inom den tid som ordföranden får bestämma med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 205.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Rösterna från medlemsstaternas företrädare i kommittén skall viktas enligt bestämmelserna i samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

4. Kommissionen skall anta de föreslagna åtgärderna om dessa är förenliga med kommitténs yttrande.

5. Om de föreslagna åtgärderna inte är förenliga med kommitténs yttrande, eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål lägga fram ett förslag för rådet om vilka åtgärder som skall vidtas samt informera Europaparlamentet.

6. Rådet får inom två månader från det att förslaget mottagits med kvalificerad majoritet anta kommissionens förslag.

   Om rådet inom denna period med kvalificerad majoritet har meddelat att det motsätter sig förslaget skall detta omprövas av kommissionen. Kommissionen får förelägga rådet ett ändrat förslag, åter lägga fram sitt förslag eller lägga fram ett lagstiftningsförslag.

Om rådet vid utgången av denna period varken har fattat något beslut om den föreslagna genomförandeakten eller uttalat sig mot förslaget till genomförandeåtgärder skall kommissionen anta den föreslagna genomförandeakten.

7. Medlemsstaternas företrädare utses av de myndigheter som ansvarar för genomförandet av detta beslut. Varje medlemsstat skall utse en företrädare.

Artikel 11
Ändringar av Schengenkonventionen

Schengenkonventionen ändras enligt följande:

1. Artikel 40 ändras enligt följande:

a) I punkt 1 ersätts första stycket med följande:

”Tjänstemän i en medlemsstat som håller en person under uppsikt i deras eget land som en del i en förundersökning som kan leda till fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd på minst 12 månader, till följd av att denna person misstänks för inblandning i ett sådant brott, eller som en nödvändig del av en förundersökning för att det finns synnerliga skäl att tro att denna person kan bidra till att identifiera eller spåra en sådan person, får fortsätta sin övervakning på en annan medlemsstats territorium, om denna samtyckt till övervakning över gränsen på grundval av en i förväg gjord framställning om rättsligt bistånd mellan staterna med angivande av skälen. Samtycket får vara förenat med vissa villkor.”

b) I punkt 2 ersätts första stycket av följande:

”Om det på grund av synnerlig brådska för att en framställning om den andra avtalsslutande partens föregående samtycke inte kan göras, får övervakande polismän överskrida gränsen för fortsatt övervakning av en person misstänkt för de brottsliga handlingar som kan leda till fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd på minst 12 månader, under förutsättning att följande villkor uppfylls.”

c) Punkt 7 stryks.

7. Artikel 41 ändras enligt följande:

a) I punkt 1 ersätts första stycket med följande:

”Tjänstemän i en medlemsstat som förföljer en person i deras eget land som tagits på bar gärning vid begående av ett brott som kan leda till fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd på minst 12 månader, får fortsätta förföljelsen på en annan medlemsstats territorium, när behöriga myndigheter hos den andra parten på grund av sakens brådskande natur inte kunnat underrättas i förväg om beträdandet av detta territorium genom något av de kommunikationsmedel som anges i artikel 44 i Schengenkonventionen, eller när dessa myndigheter inte kunnat bege sig till platsen i tid för att ta upp förföljandet.”

b) Punkterna 4 och 5 b stryks.

Artikel 12
Slutbestämmelser

Avsnitt 1 i de principer för polissamarbete för att förhindra och undersöka brottsliga handlingar i enlighet med ordförandeskapets not dok. SCH/I (98) 75 version 5 av den 28 april 1999 som antogs genom verkställande kommitténs beslut av den 28 april 1999 om förbättrat

polisiärt samarbete för att förhindra och avslöja brottsliga handlingar (SCH/Com-ex (99)18) upphävs.

Artikel 13
Datum för ikraftträdandet

Detta beslut får verkan sex månader efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel

På rådets vägnar
Ordförande

LEGISLATIVE FINANCIAL STATEMENT

Policy area(s): Justice and Home Affairs
Activit(y/ies): 1806 – Establishing a genuine area in criminal and civil matters

TITLE OF ACTION: PROPOSAL FOR A COUNCIL DECISION ON THE IMPROVEMENT OF POLICE COOPERATION AT THE INTERNAL BORDERS OF THE MEMBER STATES OF THE EUROPEAN UNION

1. BUDGET LINE(S) + HEADING(S)

NA

2. OVERALL FIGURES

2.1. Total allocation for action (Part B): € million for commitment

NA

2.2. Period of application:

NA (starting 2006)

2.3. Overall multiannual estimate of expenditure:

(a) Schedule of commitment appropriations/payment appropriations (financial intervention) *(see point 6.1.1)*

€ million (*to three decimal places)*

	[2006]	[2007]	[2008]	[2009]	[2010]	[2011]	Total
Commitments							
Payments							

(b) Technical and administrative assistance and support expenditure *(see point 6.1.2)*

Commitments							
Payments							

Subtotal a+b							
Commitments							
Payments							

(c) Overall financial impact of human resources and other administrative expenditure *(see points 7.2 and 7.3)*

Commitments/ payments	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202

TOTAL a+b+c							
Commitments							
Payments							

2.4. Compatibility with financial programming and financial perspective

NA

2.5. Financial impact on revenue:

Proposal has no financial implications

3. BUDGET CHARACTERISTICS

Type of expenditure		**New**	**EFTA contribution**	**Contributions form applicant countries**	**Heading in financial perspective**
Non-comp	Non-diff	NA	NA	NA	**No** NA

4. LEGAL BASIS

Article 30(1)(a), (b) and (c) Article 32 and 34 (2)(c)TEU

5. DESCRIPTION AND GROUNDS

5.1. Need for Community intervention

5.1.1. Objectives pursued

The objective is to set up a comitology procedure for the improvement of police and customs cooperation at the internal borders of the Member States. Article 12 of the proposal stipulates that the Commission should be assisted by a Regulatory Committee composed of the representatives of the Member States and chaired by the representative of the Commission.

The preparation of a proposal for a Council Decision on improvement of police and customs cooperation at the internal borders between Member States of the European Union is mentioned in the Commission Legislative and Working Programme 2004 And 2005.

In its Declaration on combating terrorism of 25 March 2004, the European Council instructs the Council, among other things, to examine measures in the area of "cross-border hot pursuit" and calls for further development of the legislative framework.

5.1.2. Measures taken in connection with ex ante *evaluation*

The Regulatory Committee will have to fulfil its tasks on the basis of the Council Decision on the improvement of police cooperation at the internal borders and on the basis of the input provided by the Member States. At the beginning of its activities, until such time as the proposals contained in the Decision have become operational, the Committee will have to meet more frequently and will need more intensive administrative support to find solutions, for example, in the context of the drafting of model agreements, creation of common structures and evaluation aspects.

5.2. Action envisaged and budget intervention arrangements

The Regulatory Committee should meet regularly, estimated twice a year, to discuss what planning and measures need to be taken in order to implement Article 3 of the Council Decision on improved police and customs cooperation. These meetings will have to be organised and hosted by the Commission

5.3. Methods of implementation

The Commission will have to invite the representatives of the Member states

6. FINANCIAL IMPACT

6.1. Total financial impact on Part B - (over the entire programming period)

6.1.1. Financial intervention

NA

6.1.2. Technical and administrative assistance, support expenditure and IT expenditure (commitment appropriations)

NA

6.2. Calculation of costs by measure envisaged in Part B (over the entire programming period)

NA

7. IMPACT ON STAFF AND ADMINISTRATIVE EXPENDITURE

The impact on staff and administrative expenditure will be covered in the context of allocation of ressouces of the lead DG in the context of the annual allocation procedure.

The allocation of posts also depends on the attribution of functions and resources in the context of the financial perspectives 2007-2013.

7.1. Impact on human resources

Types of post		Staff to be assigned to management of the action using existing and/or additional resources		Total	Description of tasks deriving from the action
		Number of permanent posts	Number of temporary posts		
Officials or temporary staff	A B C	1 B/0.5 A		1rst year: 1B 0.5 A	Gathering and processing of information, preparing the Committee meetings
Other human resources					
Total					

7.2. Overall financial impact of human resources

Type of human resources	Amount (€)	Method of calculation *

Officials Temporary staff	1rst year: 162 000	1 X 108 000 0.5 X 108 000 = 162 .00
Other human resources (specify budget line)		
Total	162.000	

The amounts are total expenditure for twelve months.

7.3. Other administrative expenditure deriving from the action

Budget line (number and heading)	Amount €	Method of calculation
Overall allocation (Title A7) A0701 – Missions A07030 – Meetings A07031 – Compulsory committees A07032 – Non-compulsory committees A07040 – Conferences A0705 – Studies and consultations Other expenditure (specify)	40.000	2 meetings* 27 * 740€
Information systems (A-5001/A-4300)		
Other expenditure - Part A (specify)		
Total	40.000	

The amounts are total expenditure for twelve months.

Specify the type of committee and the group to which it belongs.

I.	Annual total (7.2 + 7.3)	€202 500
II.	Duration of action	
III.	Total cost of action (I x II)	

8. FOLLOW-UP AND EVALUATION

8.1. Follow-up arrangements

The Committee will lay down its rules of procedure, including rules on confidentiality. The European Parliament will be informed analogous to Article 7 of Council Decision 99/468/EC of 28.6.1999 laying down the procedures for the exercise of implementing powers conferred on the Commission (OJ L 184, 17.7.1999, p. 23).

8.2. Arrangements and schedule for the planned evaluation

NA

9. ANTI-FRAUD MEASURES

NA.